

๒๓ กันยายน วันภาษามือโลก

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTRE

เดือนกันยายน ๒๕๖๖ ปีที่ ๓๖ ฉบับที่ ๔๑๐ ■ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๐, ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑-๗

<http://www.thethaibar.or.th>

ข่าว เณtibัณฑิตยสภา

เจ้าประคุณ สมเด็จพระมหาธีรราชมงคลมุนี เป็นประธานประกอบพิธีเททอง
หล่อองค์พระ พระนิโรคนันตราย (จำลอง) พระประจำเนติบัณฑิตยสภา

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๐๐ น. เจ้าประคุณ สมเด็จพระมหาธีรราชมงคลมุนี เป็นประธานประกอบพิธี
เททองหล่อองค์พระ พระนิโรคนันตราย (จำลอง) พระประจำเนติบัณฑิตยสภา ณ โรงหล่อปฏิมากรรม พุทธปฏิมาพรเลิศ
อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในการนี้ มีนายชูชัย วิริยะสุนทรวงศ์ อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๑
ว่าที่ร้อยตรีถวัลย์ รุยาพร รองเลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา นายอรรถพล ใหญ่สว่าง ประธานคณะกรรมการ
จัดสร้างพระนิโรคนันตราย พระประจำเนติบัณฑิตยสภา นายสมพงษ์ สิงห์สมบุญ กรรมการฝ่ายช่วยเหลือประชาชน
ทางกฎหมายฯ พร้อมด้วยคณะกรรมการดำเนินการจัดสร้างพระนิโรคนันตราย พระประจำเนติบัณฑิตยสภา และ
พนักงานเนติบัณฑิตยสภา เข้าร่วมพิธี

อนึ่ง พระนิโรคนันตราย (จำลอง) พระประจำเนติบัณฑิตยสภา มีพุทธลักษณะเป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ
ขนาดหน้าตักกว้าง ๖๖.๖๖ เซนติเมตร ความสูง ๑๔๗.๕๐ เซนติเมตร ความกว้างของฐานรองพระ ๑๕๐ เซนติเมตร
เนื้อสำริด มีขนาดแปลงเป็นมนุษย์อยู่ ๒ ข้าง จัดสร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของ
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ให้กำเนิดเนติบัณฑิตยสภาและเพื่อเป็นสิริมงคล ยึดเหนี่ยวจิตใจบุคลากร
ของเนติบัณฑิตยสภาและนักศึกษากฎหมาย ตลอดจนประชาชนทั่วไป

เนื่องจากปก

“๒๓ กันยายน วันภาษามือโลก”

วันภาษามือโลก (International Day of Sign Languages) เป็นวันสำคัญสากลของคนพิการ ตรงกับวันที่ ๒๓ กันยายน ของทุกปี ผู้พิการทางการได้ยินยังสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติไม่ต่างจากคนทั่วไป ขอเพียงแค่มีกภาษามือและความรู้ในการสื่อสาร ดังนั้น เพื่อให้คนทั้งโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษามือ

วันภาษามือโลกถูกกำหนดขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติ ตรงกับวันที่ ๒๓ กันยายน ของทุกปี ซึ่งถ้าย้อนไปเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๕๑ เป็นวันก่อตั้งสมาคมคนหูหนวกโลก หรือ WFD ด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงเลือกวันที่ ๒๓ กันยายน เป็นวันภาษามือโลก (International Day of Sign Languages) โดยปรากฏขึ้นอย่างเป็นทางการในงานสัปดาห์คนหูหนวกแห่งชาติ ซึ่งจัดในปี ค.ศ. ๒๐๑๘ นั่นเอง

วันภาษามือโลก มีความสำคัญอย่างไร

จุดประสงค์ในการก่อตั้งวันภาษามือโลก เพื่อสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษามือ รวมไปถึงเพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงสิทธิมนุษยชนของคนหูหนวกด้วย โดยข้อมูลจากสมาคมคนหูหนวกโลก (WDF) เผยว่า ปัจจุบันมีผู้พิการทางการได้ยินมากกว่า ๗๐ ล้านคนทั่วโลก และกว่า ๘๐% อาศัยอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา นั่นหมายความว่า มีภาษามือกว่า ๓๐๐ ภาษาที่ใช้อยู่ตอนนี้ ซึ่งถือว่ามีความหลากหลายอย่างมาก และเราก็ไม่ควรมองข้ามภาษามือเหล่านี้

กิจกรรมวันภาษามือโลก

เมื่อถึงวันภาษามือโลก ทางองค์การสหประชาชาติจะเป็นผู้กำหนดธีมงาน และสมาคมคนหูหนวกในประเทศต่าง ๆ ก็จะมีจัดกิจกรรมตามธีม เพื่อให้ผู้พิการทางการได้ยินมารวมตัวทำกิจกรรมด้วยกัน ได้เปิดหูเปิดตาได้พบปะกับผู้พิการคนอื่น ๆ ซึ่งกิจกรรมในแต่ละที่ก็จะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ความเหมาะสมของปัจจัยแวดล้อมและคนในพื้นที่นั้น ๆ

ภาพหน้าปก

โดย Moondance และ CLker-Free-Vector-Images จาก Pixabay.

แหล่งข้อมูล

- เว็บไซต์มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย (ออนไลน์.) ค้นเมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๖๖
<http://tdfd.or.th/news/detail.php?contentid=0066&postid=0022957&currentpage=21>

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

เดือน กันยายน ๒๕๖๖ ปีที่ ๓๖ ฉบับที่ ๔๐๐

สารบัญ

- ๒ ๒๓ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๓ สารบัญ รายชื่อผู้จัดทำ เนื่องจากปก
- ๔ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ
- ๕ เจาะฎีกาเด่น
- ๑๑ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย

- ๑๕ วิเคราะห์ข้อสอบกฎหมาย : วิธีการตอบและตัวอย่าง
- ๑๗ บทความเรื่อง “๖ มาตรการเพื่อการป้องกัน ๔ ฐานความผิดเพื่อการปราบปรามการกระทำความผิดตาม พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๖” (ตอนที่ ๑)
- ๒๒ มุมข่าว
- ๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ ประธานฝ่ายอำนวยการ นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม รองประธานฝ่ายอำนวยการ

- นายกฤษฎา บุญยสมิต ฝ่ายอำนวยการ ● นายพงศ์พิเชษฐ์ จันทพรภักจ ● นางสาวสุภาภรณ์ ไชยปุระณะ ● นายทรงพล สุวรรณพงศ์
- นางสาวธรรษา เหมเวช ● ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิภักจ ● นายเชษฐ สุขสมเกษม กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ นายกฤษฎา บุญยสมิต
- ผู้ช่วยบรรณาธิการ ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง ● นายรังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์ ● นายมนต์ชัย ชินนทรสิลา ● นายอำนาจ เนตยสุภา
- นายทีปกร โภมลพันธ์พร ฝ่ายดำเนินการ นางพรรณวริน แต่งอ่อน ● นายสิทธิฤทธิ์ โสวัณณะ ● นางสาววาสนา เกตุแห่ง
- เกษียร จัดส่ง ● นางสาววิศรา สุขโสภี

บทความหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏในข่าวเนติบัณฑิตยสภาเป็นผลงานของผู้เขียนโดยเฉพาะ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

การให้เช่าที่ดินมีกำหนดระยะเวลาเกิน ๓ ปี และมีได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่**

ข้อเท็จจริง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด อ. (อบจ. อ.) ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินกับนาย ส. ผู้เช่า โดยมีกำหนดระยะเวลาเช่า ๓๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๘๗ ตามสัญญาเช่าที่ดิน ฉบับลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ต่อมาวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ นาง ย. ซึ่งเป็นบุตรของนาย ส. ได้มีหนังสือแจ้งว่านาย ส. ซึ่งเป็นบิดาได้ถึงแก่กรรม และนาง ย. ในฐานะทายาทโดยธรรมประสงค์จะขอใช้สิทธิการเช่าที่ดินแปลงดังกล่าว ต่อจากบิดา ทั้งนี้ อบจ. อ. แจ้งว่าภายหลังจากที่ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินแปลงดังกล่าว คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายมิได้ไปดำเนินการจดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๕๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์^๑

ข้อหาหรือ

อบจ. อ. จึงขอหาหรือ ดังนี้

๑. การที่ อบจ. อ. ได้ทำสัญญาเช่าดังกล่าวโดยมีกำหนดเวลา ๓๐ ปี แต่มิได้จดทะเบียนการเช่าตามมาตรา ๕๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งวางหลักว่า การเช่าอสังหาริมทรัพย์กว่าสามปีขึ้นไป หากมิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงาน

เจ้าหน้าที่ ท่านว่าการเช่านั้นจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงสามปี ดังนั้น การเช่าที่ดินดังกล่าวจึงฟ้องร้องให้บังคับคดีได้เพียงสามปี แต่ในข้อเท็จจริงแม้จะได้ล่วงเลยระยะเวลาสามปีแล้ว ปรากฏว่าคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายยังคงปฏิบัติตามข้อผูกพันตามสัญญาเช่าดังกล่าวเรื่อยมา จนกระทั่งผู้เช่าถึงแก่กรรมในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕ ดังนี้ การเช่าที่ดินตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๕ สัญญาดังกล่าวเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๐ ที่วางหลักไว้ว่า เมื่อสิ้นกำหนดเวลาเช่าซึ่งได้ตกลงกันไว้แล้ว ถ้าผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินอยู่ และผู้ให้เช่ารู้ความนั้นแล้วไม่ทักท้วงไซ้ ท่านให้ถือว่าคู่สัญญาเป็นอันได้ทำสัญญาใหม่ต่อไปไม่มีกำหนดเวลา หรือไม่ อย่างไร

๒. เมื่อนาย ส. ถึงแก่กรรมในวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕ ทายาทโดยธรรมได้แจ้งความประสงค์ขอใช้สิทธิการเช่าที่ดินดังกล่าวต่อในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โดยได้ชำระค่าเช่า และยังคงปฏิบัติตามข้อผูกพันในสัญญาเช่าฉบับดังกล่าว เช่นนี้ ในระหว่างวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงปัจจุบัน สัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๐ ที่วางหลักไว้ว่า ในเมื่อสิ้นกำหนดเวลาเช่าซึ่งได้ตกลงกันไว้แล้ว ถ้าผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินอยู่

* อัยการผู้เชี่ยวชาญ สำนักงานอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการในหน้าที่รองเลขาธิการอัยการสูงสุด

** สำนักนวนข้อหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษาทนายความ เลขรับที่ ท. ๙๖/๒๕๖๖

^๑ **ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๓๘** บัญญัติว่า “เช่าอสังหาริมทรัพย์นั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ ถ้าเช่ามีกำหนดกว่าสามปีขึ้นไป หรือกำหนดตลอดอายุของผู้เช่าหรือผู้ให้เช่าไซ้ หากมิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ท่านว่าการเช่านั้นจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้แต่เพียงสามปี”

และผู้ให้เข้ารู้ความนั้นแล้วไม่ทักท้วงไซ้ ท่านให้ถือว่า คู่สัญญาเป็นอันได้ทำสัญญาใหม่ต่อไปไม่มีกำหนดเวลา หรือไม่ อย่างไร และนาย ส. ยังถือว่าเป็นผู้เช่าหรือไม่ อย่างไร

๓. หากสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๐ อบจ. สามารถดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๒๑ ที่วางหลักไว้ว่า การเปลี่ยนตัวผู้เช่าจะกระทำได้ต่อเมื่อผู้เช่าเดิมตายหรือสาบสูญก่อนที่สัญญาเช่าจะสิ้นสุด หรือไม่อย่างไร

๔. สำนักงานอัยการสูงสุดมีแนวทางปฏิบัติ ความเห็นหรือข้อเสนอแนะอย่างอื่นเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร

คำวินิจฉัย

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ตามข้อหาข้อที่ ๑ เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า อบจ. อ. ผู้ให้เช่า ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินกับนาย ส. ผู้เช่า โดยมีกำหนดเวลาเช่า ๓๐ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๘๗ ตามสัญญาเช่าที่ดินฯ แต่เมื่อสัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวมิได้จดทะเบียน ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ จึงมีผลใช้บังคับได้เพียงสามปี ตามมาตรา ๕๓๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และหากครบระยะเวลาสามปีแล้ว ผู้เช่ายังคง ครองที่ดินดังกล่าวอยู่โดยใช้ประโยชน์ในที่ดินที่เช่าและ ชำระค่าเช่าให้แก่ผู้ให้เช่าตลอดมา และผู้ให้เข้ารู้ความ นั้นแล้ว ไม่ทักท้วงโดยยังคงรับชำระค่าเช่า และมีได้ โต้แย้งการที่ผู้เช่ายังคงครองที่ดินที่เช่านั้นแต่อย่างใด จึงถือว่า อบจ. อ. ผู้ให้เช่า กับนาย ส. ผู้เช่า ได้ตกลง ทำสัญญาเช่าที่ดินใหม่ต่อไปโดยไม่มีกำหนดเวลา ตามมาตรา ๕๗๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ พหุณย

๒. ตามข้อหาข้อที่ ๒ ถึงข้อหาข้อที่ ๔ เป็น ประเด็นที่เกี่ยวข้องกันและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหา ประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการให้ เป็นไปตามระเบียบดังกล่าว โดยข้อ ๒๑ กำหนดว่า “เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การเปลี่ยนตัวผู้เช่า ตามข้อ ๒๐ จะกระทำได้ก็ต่อเมื่อผู้เช่าเดิมตายหรือ สาบสูญก่อนที่สัญญาเช่าจะสิ้นสุดและให้บันทึกต่อทำย สัญญาเช่าเดิมโดยระบุสาเหตุของการเปลี่ยนตัวผู้เช่า ด้วย” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สัญญาเช่าที่ดิน ข้อ ๑๕ กำหนดว่า ให้ระหว่างอายุสัญญาเช่า ผู้เช่าจะต้องปฏิบัติ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการจัดหา ประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการ ท้องถิ่น ที่ใช้บังคับอยู่แล้วในขณะที่ทำสัญญานี้หรือ ภายหน้าทุกประการ และข้อ ๒๑ ของระเบียบดังกล่าวได้ กำหนดให้การเปลี่ยนตัวผู้เช่ากระทำได้เมื่อผู้เช่าเดิม ตาย สัญญาเช่าที่ดินตามระเบียบดังกล่าวจึงมิได้ถือ คุณสมบัติของตัวผู้เช่าเป็นสำคัญ เมื่อนาย ส. ผู้เช่า ถึงแก่ความตาย และทายาทโดยธรรมของนาย ส. ผู้เช่า ได้มีหนังสือแสดงความประสงค์ขอเช่าที่ดินดังกล่าวต่อ จากนาย ส. ผู้เช่า จึงเป็นการดำเนินการขอเปลี่ยนตัวผู้เช่า ตามระเบียบดังกล่าวซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธี ปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว ดังนั้น ปัญหาตามข้อหาข้อ ดังกล่าวจึงเป็นปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินการ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหา ประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งข้อ ๔ ของระเบียบดังกล่าวกำหนดให้ ปลัดกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา ยกเว้นการปฏิบัติตามระเบียบฉบับนี้ กำหนดหลักเกณฑ์ และกำหนดวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตาม ระเบียบนี้ จึงเป็นกรณีที่ระเบียบดังกล่าวได้กำหนด ตัวผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ตีความวินิจฉัยปัญหาตามระเบียบ

ดังกล่าวไว้โดยเฉพาะแล้ว ในขั้นนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงไม่อยู่ในฐานะที่จะก้าวล่วงไปวินิจฉัยหรือให้ความเห็นในข้อหาดังกล่าว อบจ. อ. จึงควรหาหรือปัญหาตามข้อหาดังกล่าวไปยังปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนต่อไป

หมายเหตุ

๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๐ ที่วางหลักไว้ว่า ในเมื่อสิ้นกำหนดเวลาเช่าซึ่งได้ตกลงกันไว้แล้ว ถ้าผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินอยู่ และผู้ให้เช่ารู้ความนั้นแล้วไม่ทักท้วงไซ้ ท่านให้ถือว่าคู่สัญญาเป็นอันได้ทำสัญญาใหม่ต่อไปไม่มีกำหนดเวลานั้น หมายความว่า ข้อตกลงเกี่ยวกับกำหนดเวลาไม่มีผลบังคับกันต่อไป แต่ในสวนสัญญาข้ออื่นคงเป็นไปตามสัญญาเช่าเดิม รวมทั้งอัตราค่าเช่าด้วย ดังนั้น การที่ผู้ให้เช่าจะให้ผู้เช่าชำระราคาเช่าสูงขึ้นกว่าอัตราตามสัญญาเช่าเดิมในช่วงระยะเวลาที่ถือว่ามีการทำสัญญาต่อไปโดยไม่มีกำหนดเวลานั้น ก็ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้เช่ามาแสดงว่าได้มีการตกลงขึ้นค่าเช่า ทั้งนี้เนื่องจากการเช่าอสังหาริมทรัพย์ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๓๘ บังคับให้มีหลักฐานเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญ มิฉะนั้นจะฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๓๘๗/๒๕๔๙)

๒. เมื่อเกิดกรณีที่ถือว่าคู่สัญญาเป็นอันได้ทำสัญญาเช่าใหม่ต่อไปไม่มีกำหนดเวลา ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๐ แล้ว ผู้ให้เช่าจะบอกเลิกสัญญาเช่าเสียเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องบอกกล่าวล่วงหน้าก่อนตามวิธีที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๖๖ กล่าวคือ คู่สัญญาฝ่ายใดจะบอกเลิกสัญญาเช่าในขณะเมื่อสุดระยะเวลาอันเป็นกำหนดชำระค่าเช่าก็ได้ทุกกระยะ

แต่ต้องบอกกล่าวแก่อีกฝ่ายหนึ่งให้รู้ตัวก่อนช่วงกำหนดเวลาชำระค่าเช่าระยะหนึ่งเป็นอย่างน้อยแต่ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวล่วงหน้ากว่าสองเดือน ดังนี้ หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ให้เช่ามีหนังสือบอกเลิกสัญญาเช่าโดยชอบ และให้ผู้เช่าออกไปจากสถานที่เช่าภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ (กรณีมีการคิดค่าเช่าเป็นรายเดือน) ซึ่งหากผู้เช่าได้รับหนังสือแล้ว การบอกเลิกสัญญาเช่าของผู้ให้เช่าย่อมมีผลตามกฎหมายแล้ว ผู้เช่าก็ต้องออกไปจากสถานที่เช่า จะกล่าวอ้างว่าผู้ให้เช่าไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญาเช่ามิได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๙๖/๒๕๕๒) หรือในกรณีที่สัญญาเช่าไม่มีกำหนดเวลาตกลงเช่ากันเป็นรายเดือน ชำระค่าเช่าทุกวันที่ ๑ ของเดือน ผู้ให้เช่าบอกเลิกการเช่าในวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ย่อมถือว่าเป็นการบอกเลิกการเช่าเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาอันเป็นกำหนดค่าเช่าในคราวถัดไป คือวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๘ เมื่อผู้ให้เช่าได้บอกกล่าวให้ผู้เช่ารู้ตัวเป็นเวลา ๓๐ วัน จึงเป็นการบอกกล่าวซึ่งกำหนดเวลาชำระค่าเช่าระยะหนึ่งเป็นอย่างน้อยแล้ว ตามมาตรา ๕๖๖ การบอกเลิกสัญญาเช่าของผู้ให้เช่า แม้จะเป็นการบอกกล่าวด้วยวาจาที่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อครบการบอกเลิกสัญญาเช่าในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘ สัญญาเช่าจึงเป็นอันเลิกกัน (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๘๘๘/๒๕๔๒)

๓. นอกจากนี้ การจะพิจารณาว่าผู้ให้เช่าทักท้วงการที่ผู้เช่ายังคงครอบครองทรัพย์สินอยู่ภายหลังสิ้นกำหนดเวลาเช่าซึ่งได้ตกลงกันไว้หรือไม่นั้น ย่อมต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงในแต่ละกรณี ตัวอย่างเช่น ผู้เช่าทำสัญญาเช่ากับผู้ให้เช่ามีกำหนด ๑ ปี ชำระค่าเช่าล่วงหน้าภายในวันที่ ๑๙ ของทุกเดือน เมื่อสิ้นสุดกำหนดระยะเวลาเช่าแล้วผู้ให้เช่ายังคงรับเงินค่าเช่าที่ชำระล่วงหน้าจากผู้เช่าในวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ ก่อนหน้าที่ผู้ให้เช่าจะมีหนังสือบอกเลิกการเช่าถึงผู้เช่าในวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๓ เช่นนี้ย่อมถือได้ว่า

ผู้ให้เช่าและผู้เช่าได้ทำสัญญาเช่าใหม่ต่อไปโดยไม่มีกำหนดเวลาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๗๐ การหักทวงไปถึงผู้เช่าภายหลังสัญญาเช่าเดิมครบกำหนดถึง ๓ วัน ไม่อาจแสดงว่าผู้ให้เช่าประสงค์จะให้ผู้เช่าเช่าต่อไป ดังนั้น การบอกเลิกการเช่าของผู้ให้เช่าจึงอยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๖๖ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๑๔๒/๒๕๔๙)

๔. กรณีที่ผู้ให้เช่าบอกเลิกสัญญาเช่าโดยชอบแล้ว หากผู้เช่าไม่ยอมออกจากสถานที่เช่า ผู้ให้เช่าย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายจากผู้เช่าได้ทั้งฐานผิดสัญญาและฐานละเมิด แต่อย่างไรก็ดี ในกรณีสัญญาเช่าได้กำหนดเบี้ยปรับฐานผิดสัญญาแล้วและหากผู้ให้เช่าใช้สิทธิเรียกเอาเบี้ยปรับฐานผิดสัญญาแล้ว ผู้ให้เช่าไม่อาจใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนฐานละเมิดได้ เพราะเป็นค่าเสียหายในมูลเดียวกัน อาทิ สัญญาเช่าระบุว่าเมื่อสัญญาเช่าครบกำหนดหรือสิ้นสุดด้วยเหตุใดก็ตาม ผู้เช่าต้องส่งมอบสถานที่เช่าคืนให้แก่ผู้ให้เช่าทันที ในกรณีที่ผู้เช่าไม่สามารถส่งมอบสถานที่เช่าคืนให้แก่ผู้ให้เช่า ผู้เช่ายินยอมชำระค่าปรับให้แก่ผู้ให้เช่าในอัตราวันละ ๒,๐๐๐ บาท นับแต่วันครบกำหนดส่งมอบจนถึงวันที่ได้ส่งมอบสถานที่เช่าคืนให้แก่ผู้ให้เช่าเรียบร้อยแล้ว ข้อตกลงดังกล่าวเป็นข้อตกลงกำหนดค่าเสียหายไว้ล่วงหน้าในกรณีที่ผู้เช่าผิดสัญญาไม่สามารถส่งมอบสถานที่เช่าคืนให้แก่ผู้ให้เช่าในทันที ผู้ให้เช่าจึงมีสิทธิเรียกค่าเสียหายตามสัญญาข้อดังกล่าวได้ แต่เบี้ยปรับที่กำหนดไว้ นั้น หากสูงเกินส่วน ศาลมีอำนาจลดลงเป็นจำนวนพอสมควรได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๓

๕. สำหรับข้อหาเรื่องนี้ เป็นกรณีข้อยกเว้นของหลักทั่วไปของสัญญาเช่าที่วางหลักไว้ว่า สิทธิการเช่าเป็นสิทธิเฉพาะตัวของผู้เช่า เมื่อผู้เช่าถึงแก่ความตาย สัญญาเช่าย่อมเป็นอันระงับไป (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๒๕๔/๒๕๔๕) เนื่องจากสัญญาเช่าที่ดิน ข้อ ๑๕ ได้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้เช่าจะต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของหน่วยการบริหารราชการท้องถิ่น ที่ใช้บังคับอยู่แล้วในขณะที่ทำสัญญานี้หรือภายหน้าทุกประการ ซึ่งข้อ ๒๑ ของระเบียบดังกล่าวได้กำหนดให้การเปลี่ยนตัวผู้เช่ากระทำได้เมื่อ ผู้เช่าเดิมตาย จึงเป็นกรณีที่สัญญาเช่าที่ดินดังกล่าวมิได้ถือคุณสมบัติของตัวผู้เช่าเป็นสำคัญ เมื่อนาย ส. ผู้เช่า ถึงแก่ความตายและทายาทโดยธรรมของนาย ส. ผู้เช่า ได้มีหนังสือแสดงความประสงค์ขอเช่าที่ดินดังกล่าว ต่อจากนาย ส. ผู้เช่า จึงเป็นการดำเนินการขอเปลี่ยนตัวผู้เช่าตามระเบียบดังกล่าวซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวไว้แล้ว เมื่อ อบจ. อ. หรือเกี่ยวกับปัญหาข้อขัดข้องในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งข้อ ๔ ของระเบียบดังกล่าวกำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาตามระเบียบดังกล่าวไว้โดยเฉพาะแล้ว สำนักงานอัยการสูงสุดจึงไม่อยู่ในฐานะที่จะก้าวล่วงไปวินิจฉัยหรือให้ความเห็นในข้อหาหรือดังกล่าว

เปิด...ฎีกาเด่น

การสอบสวนที่ไม่ชอบตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ถือว่าไม่มีการสอบสวน มีผลทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง

รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนินทรสิลา**
หิรัญ ไชยกันยา***
ชนกกานต์ อ้วนไตร****

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๙/๒๕๖๑ ตาม พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๑๔ บัญญัติให้คดีความผิดทางอาญาตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว และคดีที่กำหนดในกฎกระทรวงโดยการเสนอแนะของ กคพ. (คณะกรรมการคดีพิเศษ) เป็นคดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และตามบัญชีท้ายประกาศ กคพ. ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗) เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่ง พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษฯ ข้อ ๓ กำหนดว่า คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๕ และมาตรา ๑๖๗ แห่ง พ.ร.บ. ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ (ปัจจุบันมีพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้บังคับฯ) ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่าหรือปริมาณของสินค้าหรือบริการที่คำนวณเป็นเงินตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป ให้จัดเป็นคดีพิเศษ เมื่อคดีนี้มีมูลความผิดตาม พ.ร.บ. ภาษีสรรพสามิตฯ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ และมีมูลค่าของบริการคำนวณเป็นเงินเกินกว่าสิบล้านบาท จึงจัดเป็นคดีพิเศษอยู่ในอำนาจสอบสวนของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าจะต้องนำคดีนี้ไปขออนุมัติต่อ กคพ. ให้เป็นคดีพิเศษก่อนหรือไม่ คำแก้ฎีกาของจำเลยที่ว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องคดีข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

โจทก์บรรยายฟ้องแยกการกระทำความผิดของจำเลยเป็นข้อ ๆ โดยบรรยายถึงการกระทำของจำเลยในแต่ละรอบปี และสรุปจำนวนเงินภาษีที่จำเลยกับพวกมิได้ชำระในแต่ละปีมิได้บรรยายถึงการกระทำของจำเลยในแต่ละเดือนว่ามีรายละเอียดเป็นอย่างไร จำนวนเงินภาษีที่มีได้ชำระในแต่ละเดือนเป็นเท่าไร ตามคำฟ้องโจทก์มิได้มีเจตนาให้ลงโทษจำเลยในความผิดแต่ละเดือน คงประสงค์ให้ลงโทษในความผิดแต่ละปีตามคำฟ้องแต่ละข้อ จำเลยคงมีความผิดตามคำฟ้อง

รวม ๔ กรรม เท่านั้น
(สุทัศน์ ศิริมหาพฤกษ์ - ภาภูมิ สรอชต์ - ชัยวัฒน์ เวียงธีรวัฒน์)

ข้อสังเกต ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๐ บัญญัติว่า “ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีต่อศาล โดยมิได้มีการสอบสวนในความผิดนั้นก่อน” โดยในปัจจุบันเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนหรือไต่สวนคดีอาญาตามกฎหมายต่าง ๆ มีอยู่หลายหน่วยงาน เช่น “พนักงานสอบสวน” ตาม ป.วิ.อ. “พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ” ตาม พ.ร.บ. การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ “พนักงาน ป.ป.ท.” ตาม พ.ร.บ. มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ “พนักงานไต่สวน” ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้น ดังนั้น หากคดีอาญาเรื่องใดมีการสอบสวนแต่เป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนที่ไม่มีอำนาจ ย่อมมีผล ๒ กรณี คือ (๑) ถือว่าคดีนั้นไม่มีการสอบสวนมาก่อน มีผลทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องต่อศาลตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๐ (๒) ถือว่าคดีนั้นมีการสอบสวนมาแล้ว มีผลทำให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องศาลตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๐ แต่ศาลก็จะรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาจากการสอบสวนที่ชอบกฎหมายเท่านั้น ซึ่งในประการแรกนั้นหากเป็นการสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนที่ไม่มีอำนาจสอบสวน เช่น “พนักงานสอบสวน” ไปปรับดำเนินการสอบสวนคดีพิเศษที่อยู่ในอำนาจของ “พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ” หรือดำเนินการสอบสวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบที่อยู่ในอำนาจของ “พนักงานไต่สวน” ป.ป.ช. เป็นต้น เช่นนี้ย่อมมีผลเสียให้การดำเนินคดีในชั้นสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย จนถึงกับอาจทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีอาญารื่องนั้นกันเลยทีเดียว

ตัวอย่างคดีเพิ่มเติมที่วินิจฉัยถือว่าคดีนั้นไม่มีการสอบสวนมาก่อน หรือยังดำเนินการตามเจตนารมณ์ของกฎหมายไม่ครบถ้วน ซึ่งย่อมมีผลทำให้พนักงานอัยการ

* ประธานแผนกคดีเลือกตั้งในศาลอุทธรณ์.
** รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง.
*** ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสระแก้ว.
**** เจ้าพนักงานคดีปฏิบัติการ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง.

ไม่มีอำนาจฟ้องต่อศาลตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๐ (รวมทั้งคดีที่เทียบเคียงกันว่าพนักงานอัยการมีอำนาจฟ้องต่อศาล) อาทิ การสอบสวนที่ไม่ได้กระทำโดย “พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ” หรือไม่ได้อยู่ในเขตอำนาจของพนักงานสอบสวน^๑ หรือพนักงานสอบสวนไม่มีอำนาจสอบสวนในกรณีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม^๒ เป็นต้น

อนึ่ง ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่กล่าวมาผู้เขียนเห็นว่า ยังมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดีทุจริตและประพฤตินิชอบอีกเรื่อง คือ กรณีเป็นเรื่องไม่ร้ายแรงหรือเรื่องตามมาตรา ๒๘ (๒) หรือ (๔) แห่ง พ.ร.บ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวน (ตามมาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๓) หรือมอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. (ตามมาตรา ๖๒) หรือมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มี

อำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอน (ตามมาตรา ๖๔) ดำเนินการแทน แต่ทั้งนี้ เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการไปตามอำนาจและหน้าที่ของตนแล้ว จะต้องรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด^๓ (ตามมาตรา ๖๕)

ในกรณีข้างต้นนี้ หากพนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการสอบสวนหรือไต่สวนแทนจนสิ้นคดีแล้ว แต่ไม่ได้รายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามเจตนารมณ์ของที่ พ.ร.บ. ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๖ กำหนดไว้ ผู้เขียนเห็นว่า น่าจะถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้พิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนให้ครบถ้วนตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงเป็นการสอบสวนหรือไต่สวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และน่าจะส่งผลทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้องเช่นเดียวกันกับ

^๑ ตัวอย่างเช่น ฎ.๔๓๑๓/๒๕๖๐ เจ้าพนักงานตำรวจภูธรแหลมฉบังเข้าจับกุมจำเลยที่ห้องที่ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสครีราชา จังหวัดชลบุรี ตามที่จำเลยต่อสู้ หาใช้จับกุมที่หน้าบริเวณตลาดสี่มุมเมือง ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอสครีราชา จังหวัดชลบุรี ดึงที่ผู้จับกุมกล่าวอ้างไม่ เหตุคดีนี้จึงไม่ได้เกิดขึ้นในเขตอำนาจของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแหลมฉบัง ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๘ วรรคสาม (น่าจะเกิดขึ้นในเขตอำนาจของพนักงานสอบสวน สภ.สครีราชา - ผู้เขียน) การสอบสวนคดีนี้จึงเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นผลให้พนักงานอัยการโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๒๐ ประกอบ พ.ร.บ. วิถีพิจารณาคดีอาญาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ (ฎ.๑๑๑๕๔/๒๕๕๗ , ๒๒๕๔๓/๒๕๕๕, ๑๘๒๕/๒๕๕๒, ๒๕๒๙/๒๕๕๙ วินิจฉัยในทำนองเดียวกัน), ซึ่งประเด็นนี้แตกต่างกับกรณีที่มีความผิดต่อเนื่องเกี่ยวพันกันหลายท้องที่ฯ ซึ่งพนักงานสอบสวนในท้องที่ใดท้องที่หนึ่งที่เกี่ยวข้องมีอำนาจสอบสวนนั้นได้ (เช่น ฎ.๕๕๙๓/๒๕๖๒, ๑๐๕๔/๒๕๖๒, ๑๖๙๓/๒๕๖๑, ๔๙๘/๒๕๖๐, ๔๘๐๒/๒๕๕๙, ๗๔๔๕/๒๕๕๕, ๔๖๗๙/๒๕๕๔).

^๒ ฎ.๑๗๒๓๔/๒๕๕๕ ฟ้องโจทก์เกี่ยวกับการกระทำของจำเลยทั้งสามในสวนตาม ป.อ. มาตรา ๑๔๘, ๑๔๙, ๑๕๗ จึงเป็นการกล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้สนับสนุน ซึ่งมาตรา ๑๙ (๓), ๔๓ (๔) และมาตรา ๘๘ ของ พ.ร.บ. ดังกล่าวกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อมีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งหมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนการกระทำดังกล่าวด้วย โดยกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว แทนการให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนตาม ป.วิ.อ. ดังเช่นคดีอาญาอื่นๆ การที่พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนในข้อหาความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการจึงเป็นการสอบสวนโดยมิชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยทั้งสามในความผิดตามข้อหาดังกล่าว

ในกรณีกลับกัน หากไม่ใช่กรณีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมไม่มีอำนาจไต่สวน เช่น ฎ. ๓๑๓๐/๒๕๕๖ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) หาได้มีอำนาจที่จะตรวจสอบเจ้าหน้าที่ของรัฐในความผิดฐานปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติก็มิได้ชี้มูลความผิดฐานนี้ การที่อนุกรรมการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนในความผิดฐานนี้มาด้วย จึงเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบ และแม้การสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชรแต่งตั้งจะพบการกระทำความผิดฐานนี้ ก็มีใช้การสอบสวนโดยพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งข้อหาให้จำเลยทราบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยในความผิดฐานดังกล่าว, จำเลยเป็นพนักงานสอบสวนแก้ไขข้อความในสำนวนการสอบสวนจากเดิมที่มีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาเป็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาหลังจากเสนอสำนวนการสอบสวนให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นลงชื่อแล้วเพื่อช่วยผู้ต้องหาไม่ให้ต้องโทษ จึงเป็นความผิดตาม ป.อ. มาตรา ๑๕๗ และ ๒๐๐ วรรคแรก.

^๓ ตาม ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งสอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๓๔ วรรคสอง บัญญัติว่า ... ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่องที่มีข้อเป็นความผิดร้ายแรง หรือที่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับหรือกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของหน่วยธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนหรือไต่สวนเบื้องต้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้.

แนวตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกาที่กล่าวมาแล้ว เนื่องจากตามเจตนารมณ์ของกฎหมายมาตรา ๖๖ นี้^๔ ได้กำหนดว่าในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามรายงาน (ตามมาตรา ๖๕) หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ถูกร้องอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม กฎหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเรียกสำนวนการไต่สวนหรือสอบสวนมาเพื่อดำเนินการได้ โดยจะไต่สวนใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

จากความในมาตรา ๖๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการ และรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ในส่วนของพนักงานสอบสวนได้กำหนดว่า เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ไม่ว่าจะมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องก็ตาม ให้รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีความเห็น หรือเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องหรือคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง หรือกรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้พนักงานสอบสวนแจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการหรือผลคำพิพากษาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามข้อ ๑๑ และสำหรับในส่วนคณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนดไว้ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเรื่องกล่าวหาแล้วมีมติไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง หรือพิจารณาสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าไม่มีมูล ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐรายงานผลการดำเนินการให้

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีมติตามข้อ ๑๕ ดังนั้น การรายงานตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวในข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่ามิใช่การรายงานเพียงเพื่อรับทราบถึงผลคดีเท่านั้น แต่เป็นการรายงานเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบการใช้อำนาจของพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. อีกชั้นหนึ่ง สำหรับความเห็นในสำนวนการสอบสวนหรือรายงานการไต่สวนดังกล่าวว่าผู้ถูกร้องอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรมอย่างไร จึงเป็นการตรวจสอบการใช้อำนาจอีกชั้นหนึ่งตามข้อ ๑๒ และ ข้อ ๑๖ ทั้งนี้ หากจะเป็นการแจ้งเพื่อทราบถึงผลของคดีก็ไม่น่าจะกำหนดเงื่อนไขของการตรวจสอบความเห็นของพนักงานสอบสวน ความเห็นของพนักงานอัยการหรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ขึ้นมาอีกแต่อย่างใด การกำหนดดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะต้องเสนอสำนวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นอย่างหนึ่งอย่างใดก่อน เพื่อให้สำนวนการสอบสวนหรือรายงานการไต่สวนนั้นชอบด้วยระเบียบดังกล่าว ก่อนที่จะฟ้องต่อศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพราะหากมีการฟ้องต่อศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบแล้วต่อมาปรากฏความในภายหลังว่ามี การดำเนินการไม่เที่ยงธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะไม่อาจหยิบยกนาคติขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้อีก เพราะจะทำให้เกิดกระบวนการพิจารณาซ้ำเนื่องจากศาลได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในประเด็นแห่งคดีนั้นแล้วซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อราชการได้

^๔ ตัวอย่างเทียบเคียงที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายพิเศษก่อน เช่น ฎ.๕๓๗๗/๒๕๖๒ ปชญ. พ.ร.บ. พันฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง มีเจตนารมณ์ที่จะบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดซึ่งมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มิใช่อาชญากรปกติเพื่อให้หายจากการติดยาเสพติด โดยในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้พนักงานอัยการมีคำสั่งขอการฟ้องไว้ก่อนตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง และเมื่อผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ อันเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง สำหรับคดีนี้แม้ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำฟ้องของโจทก์ว่า เดิมจำเลยถูกพนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีนและฐานเป็นผู้ซบซึ้งเสพยาเมทแอมเฟตามีน อันเป็นความผิดฐานอื่นที่มีโทษจำคุกรวมอยู่ด้วย ไม่ต้องด้วยเงื่อนไขที่พนักงานสอบสวนจะต้องนำตัวจำเลยไปศาลเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลสั่งตัวจำเลยไปรับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ตาม แต่ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องจำเลยเฉพาะในความผิดฐานเป็นผู้ซบซึ้งเสพยาเมทแอมเฟตามีนตาม พ.ร.บ. จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๑๕๗/๑ วรรคสอง แล้วโอนคดีมาให้โจทก์ฟ้องจำเลยในความผิดฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีนที่ศาลชั้นต้นเป็นคดีนี้ ย่อมมีผลเท่ากับว่าจำเลยต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีนเพียงฐานเดียว อันเป็นพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวจำเลยไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงได้ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ตอนท้าย ดังนั้น เมื่อความผิดที่จำเลยถูกกล่าวหาคงเหลือเฉพาะความผิดฐานเสพยาเมทแอมเฟตามีน โจทก์ย่อมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม พ.ร.บ. พันฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ก่อน โดยต้องให้พนักงานสอบสวนรับตัวจำเลยกลับไปเพื่อยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นให้มีคำสั่งให้ส่งตัวจำเลยไปตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติดต่อไป เพื่อเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งเป็นกฎหมายพิเศษแทนการฟ้องคดีตามปกติ การที่โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลชั้นต้นโดยมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อให้จำเลยได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสียก่อนนั้น เป็นการไม่ชอบ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง (ฎ.๗๕/๒๕๖๒, ๘๙๖๑/๒๕๖๑, ๕๗๘๗/๒๕๖๑, ๑๐๐๖๑/๒๕๕๙, ๘๗๖๓/๒๕๕๙, ๘๐๔๑/๒๕๕๙, ๗๑๑๔/๒๕๕๙, ๔๓๖๓/๒๕๕๙, ๓๐๗๕/๒๕๕๙, ๒๖๖๕/๒๕๕๙, ๒๖๖๓/๒๕๕๙, ๗๒๐/๒๕๕๙, ๑๕๕๙๙/๒๕๕๘, ๑๕๕๖๔/๒๕๕๘, ๑๕๐๕๐/๒๕๕๘, ๑๔๘๓๗/๒๕๕๘, ๑๐๕๙๙/๒๕๕๘ ฯลฯ วินิจฉัยในทำนองเดียวกัน).

ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย

สถาบันฝึกอบรมการว่าความชั้นสูง ระดมสมองต่อต้าน
การฟอกเงิน ภายใต้หลักสูตร การพัฒนาทักษะในการดำเนินคดี
และการว่าความในคดีฟอกเงิน

Advanced Litigation Training Institute, brainstorming ideas to address
money laundering, under the training programme for developing skills
in money laundering prosecution and litigation

ทีปกร โกลพันธ์พร*
พัทธมน อนันต์ศฤงคาร**

สถาบันฝึกอบรมการว่าความชั้นสูง สำนักงาน
อัยการสูงสุด และสำนักงานป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน ร่วมกันจัดหลักสูตร การพัฒนาทักษะใน
การดำเนินคดีและการว่าความในคดีฟอกเงิน ขึ้นโดย
มีวัตถุประสงค์เพื่อระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานในคดีฟอกเงิน และ
เพิ่มเติมความเข้าใจในบทบาทของแต่ละหน่วยงาน
ราชการที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายฟอกเงิน

Advanced Litigation Training Institute,
Office of the Attorney General, and Anti-Money
Laundering Office jointly organised a training
programme for skill development in money
laundering prosecution and litigation.
The objective of this course was to gather ideas,
exchange experiences among practitioners in
money laundering cases, and enhance

* อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด, ประธานอนุกรรมการสอบสวน สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า, อนุกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาหรือข้อโต้แย้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, คณะบรรณาธิการหนังสือรวมคำบรรยาย สำนักงานบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, ผู้ช่วยบรรณาธิการจุลสารชาวเนติบัณฑิตยสภา, ผู้เขียนหนังสือ “คู่มือฎีกาสำคัญ กฎหมายลักษณะครอบครัว - มรดก”, น.บ., น.บ.ท., LL.M. in International Commercial Law (University of Leicester), LL.M. in Tax Law (Queen Mary University of London), หลักสูตรประกาศนียบัตร ผู้นำยุคใหม่ในระบอบประชาธิปไตย รุ่นที่ ๙ (ปนป.๙) สถาบันพระปกเกล้า, หลักสูตรประกาศนียบัตรชั้นสูง การพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้งระดับสูง รุ่นที่ ๑๒ (พตส.๑๒) สถาบันพัฒนาการเมืองและการเลือกตั้ง, อดีตผู้พิพากษาศาลจังหวัดภูเก็ต

** อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด, น.บ., น.บ.ท., LL.M. in Intellectual Property Law (University College London), MJur (University of Oxford)

understanding of the roles of each government agency involved in the enforcement of anti-money laundering laws.

ภายในหลักสูตรประกอบด้วย ข้าราชการจาก ๗ หน่วยงาน ได้แก่ ข้าราชการอัยการ ระดับชั้น ๓ ถึงชั้น ๔ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานคดีที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานและการฟอกเงิน ข้าราชการจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ระดับตั้งแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนขึ้นไปตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจะเห็นสมควรมอบหมาย ข้าราชการตำรวจจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีระดับตั้งแต่พันตำรวจเอกขึ้นไป ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งมีระดับตั้งแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการส่วนขึ้นไป และข้าราชการอื่นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินที่อัยการสูงสุดเห็นชอบให้เข้ารับการอบรม รวมทั้งสิ้น ๑๒๐ คน เริ่มอบรมตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ โรงแรม ดิ เอ็มเมอรัลด์ ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพฯ

Within the course, there were government officials from 7 different agencies, including:

1. Public Prosecutor level 3 (Public Prosecutor attached to the Office of the Attorney General or Deputy Provincial Chief Public Prosecutor) and level 4 (Provincial Public Prosecutor attached to the Office of the Attorney General or Provincial Chief Public Prosecutor) who work in offices handling cases related to predicate offences and money laundering.

2. Government officials from the Anti-Money Laundering Office, starting from the position of department director, as deemed

appropriate by the Secretary-General of the Anti-Money Laundering Committee.

3. Police officers from the National Police Office with a rank starting from Police Colonel.

4. Government officials from the Department of Special Investigation with positions starting from department director and above.

5. Other government officials from agencies related to anti-money laundering, as approved by the Office of the Attorney General.

In total, there were 120 participants in this course. The course started from May 26, 2023, to August 11, 2023, at The Emerald Hotel, located on Ratchadapisek Road, Bangkok.

เนื้อหาของ การอบรม ประกอบด้วย ภาควิชาการ ภาคการศึกษาดูงาน และภาคการประเมินผล โดยการจัดทำโครงการ ซึ่งในภาควิชาการนั้น สถาบันฝึกอบรมการว่าความชั้นสูง ได้รับเกียรติอย่างสูงจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งได้มาบรรยายให้เกิดความเข้าใจในรูปแบบการฟอกเงินสมัยใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ รวมถึงทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ต่อการปราบปรามการฟอกเงิน

อาทิ หัวข้อ : หลักคิดและเทคนิคการดำเนินคดีฟอกเงิน กรณีศึกษาจากความผิดที่เกิดขึ้นผ่านระบบธุรกรรมออนไลน์ บรรยายโดย ศาสตราจารย์พิเศษวิชญ์ วิศิษฐ์สรอรรถ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หัวข้อ : เทคนิคการดำเนินคดีฟอกเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ บรรยายโดย พลตำรวจตรี วิวัฒน์ คำชำนาญ

รองผู้บัญชาการตำรวจสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และหัวข้อ : หลักคิดและเทคนิคการทำสำนวนคดีฟอกเงินในชั้นอัยการ บรรยายโดย นายวิรุฬห์ ฉันทธนนันท์ อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีพิเศษ เป็นต้น

This course consisted of three main components: academic section, field study section and project assessment section. During the academic section of the training, the Advanced Litigation Training Institute were honoured to have the opportunity to host a group of esteemed professionals specialising in anti-money laundering. Their lectures allowed participants to gain valuable knowledge on contemporary money laundering techniques, which often exploit technology, and to develop a more in-depth understanding of the numerous difficulties and barriers encountered in combating money laundering.

Some of the lecture topics and the respective experts are as follows:

1. Topic: Principles and Techniques of Money Laundering Case Proceedings: A Case Study of Offences Occurring through Online Transactions

Lecturer: Professor Wisit Wisitsora-At, Permanent Secretary of the Ministry of Digital Economy and Society

2. Topic: Techniques for Conducting Money Laundering Cases within the Jurisdiction of the National Police Office

Lecturer: Police Major General Wiwat Kamchamnan, Deputy Commissioner of Cyber Crime Investigation Bureau.

3. Topic: Principles and Techniques of Money Laundering Case Prosecution within the Attorney General's Office

Lecturer: Mr. Viroon Chantananan, Director General of the Department of Special Litigation, Office of the Attorney General.

สำหรับภาคการศึกษาดูงาน หลักสูตรได้ไปศึกษาดูงานในกลุ่มสถาบันการเงินที่ไม่ใช่ธนาคาร (Non-Bank) และกลุ่มธนาคารพาณิชย์ โดย True Money ถือได้ว่าเป็นผู้ให้บริการด้านการเงินซึ่งไม่ใช่ธนาคารที่ครบวงจรที่สุด ด้วยระบบการตรวจสอบและติดตามการฟอกเงิน อีกทั้งยังมีมาตรฐานความปลอดภัยทางการเงินขั้นสูงที่ True Money จัดมาให้ศึกษากันอย่างครบถ้วน อาทิ หัวข้อ : สถานการณ์การทุจริตและมาตรการในการป้องกันผู้ใช้งาน True Money มิให้ตกเป็นเหยื่อการฟอกเงิน และหัวข้อ : มาตรการของ True Money ต่อการต่อต้านการฟอกเงิน เป็นต้น ส่วนกลุ่มธนาคารพาณิชย์ หลักสูตรได้ไปศึกษาดูงานที่ธนาคารกสิกรไทย เพื่อให้ทราบถึงแนวโน้มแห่งอนาคตทางการเงิน และเรียนรู้นวัตกรรมทางการเงินสมัยใหม่ ซึ่ง K Plus ถือได้ว่าเป็นแอปพลิเคชันทางการเงินยอดนิยม มีฐานผู้ใช้บริการมากกว่า ๒๐ ล้านคน และมีระบบบริการทางการเงินที่ครบวงจรมากที่สุดลำดับต้น ๆ ของประเทศไทย

In the field study section, participants had the opportunity to conduct field visits to two main groups of financial institutions: non-bank financial institutions and commercial banks. True Money is a non-bank financial services provider that offers the most comprehensive system for monitoring and tracing money laundering activities. In addition, True Money has rigorous financial security standards, which was incorporated into this training for participants to study. These included topics such as the current fraud issue and the preventive measures used by True Money to safeguard its users from falling victim to money laundering, as well as topics relating to the anti-money laundering procedures undertaken

by True Money. As for the commercial bank group, this course included a visit to Kasikornbank to gain insights into future financial trends and learn about innovations in modern finance. KPlus, a financial application provided by Kasikornbank, has a substantial user base of over 20 million individuals and is recognised as one of the most comprehensive financial services systems available in Thailand.

ในส่วนภาคการประเมินผลโดยการจัดทำโครงการนั้น ในหลักสูตรได้มอบหมายให้คณะผู้เข้ารับการอบรมจัดทำโครงการบรรยายให้ความรู้กับประชาชนในจังหวัดต่าง ๆ อาทิ เชียงใหม่ นครนายก และกรุงเทพฯ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันมิให้ตนเองและครอบครัวตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเทคโนโลยี และไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับการฟอกเงิน ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาอบรม ผู้เข้ารับการอบรมจะได้รับมอบประกาศนียบัตรและเข็มที่ระลึกจากสำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ต่อไป

As part of the course's project assessment section, participants were assigned to create projects aimed at educating the public in various provinces, such as Chiang Mai, Nakhon Nayok, and Bangkok. This is to empower the public to protect themselves and their families from becoming victims of technology related crimes and to avoid involvement in money laundering activities. After successfully completing the training, participants received certificates and commemorative pins from the Office of the Attorney General and the Anti-Money Laundering Office.

วิเคราะห์ข้อสอบกฎหมาย : วิธีการตอบและตัวอย่าง

รวินท์ ชัยภักดิ์รภัคดี*

ข้อสอบอัยการผู้ช่วย (สนามใหญ่) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ วิชากฎหมายองค์การอัยการและพนักงานอัยการ

คำถาม

ข้อ ๓ มหาวิทยาลัยแม่โจ้จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมาตรา ๕ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่นได้มีหนังสือขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการ ดังนี้

(ก) มหาวิทยาลัยมีความประสงค์จัดทำโครงการร่วมกับนายช่างซึ่งเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัย โดยโครงการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยเชิงนิเวศที่สามารถเป็นต้นแบบแก่สังคมในการบริหารจัดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า โดยทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันร่างบันทึกข้อตกลงขึ้น จึงขอส่งร่างบันทึกข้อตกลงดังกล่าวให้สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจพิจารณาก่อนลงนาม

(ข) มหาวิทยาลัยประสงค์จัดโครงการอบรมด้านการทำเกษตรแบบยั่งยืนให้แก่ผู้นำชุมชนในท้องที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดใกล้เคียง ซึ่งมีการบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ดินและกฎหมายป่าไม้ด้วย จึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดจัดพนักงานอัยการไปเป็นวิทยากรให้ความรู้ในเรื่องกฎหมายดังกล่าว

(ค) มหาวิทยาลัยประสงค์จะพื่อนางสาวนกอ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยต่อศาลปกครองเชียงใหม่ เนื่องจากนางสาวนกอได้รับทุนมหาวิทยาลัยไปศึกษาต่อต่างประเทศจนสำเร็จการศึกษาแล้วแต่ผิดสัญญา ไม่กลับมาทำงานเพื่อขอใช้ทุนที่มหาวิทยาลัย จึงขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดจัดพนักงานอัยการพื่อนางสาวนกอให้ขอใช้เงินคืนจำนวน ๓ เท่า ของทุนการศึกษาที่ได้รับ ให้วินิจฉัยว่า

สำนักงานอัยการสูงสุดและพนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการตามคำขอของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้หรือไม่

ธงคำตอบ

(ก) มหาวิทยาลัยแม่โจ้เป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ จึงเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๔ โดยเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งตามมาตรา ๒๓ (๒) สำนักงานอัยการสูงสุดมีอำนาจและหน้าที่ให้คำปรึกษาและตรวจร่างสัญญาหรือเอกสารทางกฎหมายให้ได้ ดังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงมีอำนาจดำเนินการตรวจร่างบันทึกข้อตกลงโครงการให้ตามคำขอของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้

(ข) พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๓ (๑) บัญญัติให้สำนักงานอัยการสูงสุดมีอำนาจและหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินการทางกฎหมายรวมตลอดทั้งในการคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน ประกอบกับมาตรา ๑๔ (๑๑) พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดตามที่ได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุด ดังนั้น สำนักงานอัยการสูงสุดจึงมีอำนาจจัดพนักงานอัยการไปเป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่ดินและกฎหมายป่าไม้ในโครงการอบรมด้านการทำเกษตรแบบยั่งยืนตามคำขอของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ได้

(ค) การฟ้องเรียกให้นางสาวนกอ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ขอใช้เงินคืนเนื่องจากผิดสัญญาไม่กลับมาทำงานเพื่อขอใช้ทุนที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นคดีปกครองที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ซึ่งเป็นหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งมีใช้หน่วยงานของรัฐที่เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาค เป็นคู่กรณีตาม

* ผู้ช่วยเลขานุการรองอัยการสูงสุด, อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด, อนุกรรมการพิจารณามาตรฐานการศึกษา เนติบัณฑิตยสภา

พระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ (๓) และมีใช้กรณีที่เป็นข้อพิพาทกับรัฐบาลหรือระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเอง ดังนั้นเมื่อเห็นสมควรพนักงานอัยการจะรับว่าต่างฟ้องนางสาวนกให้ชดใช้เงินคืนจำนวน ๓ เท่าของทุนการศึกษาที่ได้รับ ตามคำขอของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ก็ได้ ตามมาตรา ๑๔ (๕)

หมายเหตุ

๑. วิชากฎหมายองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ เป็นวิชาเฉพาะที่มีการจัดสอบเฉพาะสนามสอบอัยการ ผู้ช่วย (สนามเนติบัณฑิตและสนามผู้ช่วยผู้พิพากษาไม่มีการสอบวิชานี้) เนื่องจากผู้ที่จะเป็นพนักงานอัยการย่อมต้องมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายของอัยการด้วย มิฉะนั้น เมื่อเข้ามาเป็นพนักงานอัยการแล้วจะไม่เข้าใจอำนาจหน้าที่ของตนเอง เฉกเช่นเดียวกับผู้พิพากษาที่ต้องมีความรู้ความเข้าใจพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนั่นเอง

๒. ข้อสอบวิชานี้ มักจะออกข้อสอบเรื่องอำนาจหน้าที่ของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัติองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ ซึ่งในข้อ (ข) และ (ค) ของคำตอบข้อนี้ ก็ได้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ในการตอบ อย่างไรก็ตาม บางครั้งก็มีการออกข้อสอบมาตราอื่น ๆ บ้าง ซึ่งครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่มีการถามถึงอำนาจหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในการให้คำปรึกษาและตรวจร่างสัญญาหรือเอกสารทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ และอำนาจและหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินการทางกฎหมายรวมตลอดทั้งในการคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและ การให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน

โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ในการตรวจร่างสัญญาและเอกสารทางกฎหมายให้กับหน่วยงานของรัฐนั้น คนทั่วไปมักไม่ได้ทราบว่าอัยการมีอำนาจหน้าที่ประการนี้ด้วย โดยผู้เขียนในฐานะศิษย์เก่าสำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย ซึ่งเป็นหน่วยงานภายในของสำนักงานอัยการสูงสุด ที่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจร่างสัญญาและเอกสารทางกฎหมายให้กับหน่วยงานของรัฐ จึงรู้สึกยินดีที่มีการนำประเด็นนี้ออกเป็นข้อสอบ เพราะจะได้เป็นการเผยแพร่อำนาจหน้าที่ของสำนักงานที่ปรึกษากฎหมายไปในอีกทางหนึ่งด้วย อันเป็นอำนาจหน้าที่สำคัญในการรักษาผลประโยชน์ของรัฐหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าเป็นการรักษาและปกป้องเงินภาษีของประชาชน โดยการตรวจร่าง

สัญญาและเอกสารทางกฎหมายให้กับหน่วยงานของรัฐนั้น ตามมาตรา ๒๓ ได้กำหนดแบ่งออกเป็นสองอนุมาตรา ได้แก่

มาตรา ๒๓ (๒) ที่กำหนดว่า “ให้คำปรึกษา และตรวจร่างสัญญาหรือเอกสารทางกฎหมายให้แก่รัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ”

และมาตรา ๒๓ (๓) ที่กำหนดว่า “ให้คำปรึกษา และตรวจร่างสัญญาหรือเอกสารทางกฎหมายให้แก่นิติบุคคลซึ่งมิใช่หน่วยงานของรัฐแต่ได้มีพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งขึ้น ทั้งนี้ ตามที่เห็นสมควร” โดยคำว่าตามที่เห็นสมควร หมายถึงเป็นดุลพินิจของสำนักงานอัยการสูงสุด แต่ก็ต้องเป็นดุลพินิจที่ชอบด้วยเหตุผลและกฎหมาย มิใช่ดุลพินิจตามอำเภอใจ

ส่วนอำนาจและหน้าที่ให้ความช่วยเหลือประชาชนในการดำเนินการทางกฎหมายรวมตลอดทั้งในการคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนและการให้ความรู้ทางกฎหมายแก่ประชาชน ตามมาตรา ๒๓ (๑) นั้น ปกติแล้วเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน (สำนักงานตั้งอยู่ในส่วนกลาง) และสำนักงานอัยการคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายและบังคับคดีประจำจังหวัดต่าง ๆ (สำนักงานตั้งอยู่ในต่างจังหวัด) อย่างไรก็ตาม พนักงานอัยการที่สังกัดหรือประจำ ณ สำนักงานอื่น ๆ นั้น ก็อาจได้รับเชิญให้ไปบรรยายให้ความรู้ด้านกฎหมายได้เช่นกัน เช่น พนักงานอัยการ สำนักงานคดีค้ามนุษย์ไปบรรยายให้ความรู้กฎหมายเกี่ยวกับการต่อต้านการค้ามนุษย์แก่พนักงานสอบสวน เป็นต้น

เคล็ด (ไม่) ลับ

ผู้เขียนเคยร่วมกับท่านอำนาจ เนตยสภา และท่านอิริช ลิมปยารยะ เขียนหนังสือชื่อ “คำอธิบายกฎหมายว่าด้วยองค์กรอัยการและพนักงานอัยการ” แม้หนังสือเล่มนี้จะไม่ได้จัดพิมพ์เพิ่มเติมแล้ว (พิมพ์ครั้งสุดท้ายครั้งที่ ๖) แต่ผู้เขียนยังคิดว่าเนื้อหาหนังสือเล่มนี้ยังละเอียดและทันสมัยอยู่ ผู้เตรียมตัวสอบอัยการผู้ช่วยสามารถไปยืมอ่านได้ตามห้องสมุดต่าง ๆ หรือจากบุคคลที่มีหนังสือนี้ นอกจากนั้น ผู้เขียนยังได้จัดทำเอกสารสรุปสำหรับเตรียมตัวสอบวิชานี้อีกด้วย ท่านใดสนใจสามารถเข้าไปดูได้ที่เพจเฟซบุ๊กของผู้เขียน ชื่อ “อาจารย์รวิวิท ชัยภิวรรักษ์”

**๖ มาตรการเพื่อการป้องกัน
๔ ความรับผิดเพื่อการปราบปราม
การกระทำผิดตาม พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม
ทางเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๖ (ตอนที่ ๑)**

ดร.สันติ ผิวทองคำ*

๑. หลักทั่วไปของ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีฯ พ.ศ. ๒๕๖๖

(๑) เจตนารมณ์ของกฎหมาย

ปัจจุบันมีการใช้วิธีการทางเทคโนโลยีหลอกลวงประชาชนทำให้ประชาชนสูญเสียทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก โดยผู้หลอกลวงจะโอนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการหลอกลวงกระทำความผิดผ่านบัญชีเงินฝาก บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือบัญชีเงินอิเล็กทรอนิกส์ของบุคคลอื่นต่อไปเป็นทอด ๆ อย่างรวดเร็ว แต่每天有ประชาชนถูกหลอกลวงเป็นจำนวนมากและมีมูลค่าความเสียหายสูง และการหลอกลวงดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จึงต้องตรากฎหมายฉบับนี้

(๒) ชื่อกฎหมาย วันประกาศ และวันที่มีผลใช้บังคับ

(๒.๑) ชื่อ พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๖

(๒.๒) วันที่ประกาศราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๖

(๒.๓) วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ คือวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๖^๑

๒. ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายฉบับนี้^๒

(๑) ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารแห่งประเทศไทย และสถาบันการเงินของรัฐ

(๒) ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับระบบการชำระเงิน

(๓) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (MDES)

(๔) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.)

(๕) กรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI)

(๖) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปป.ง)

(๗) ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์

(๘) ผู้ให้บริการโทรคมนาคมอื่น

(๙) สำนักงานคณะกรรมการ กสทช.

(๑๐) พนักงานสอบสวน ตาม ป.วิ.อาญา

๓. อาชญากรรมทางเทคโนโลยี คือ การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือเพื่อฉ้อโกง กรรโชก ริดเอาทรัพย์สิน หรือโดยประการที่น่าจะทำให้บุคคลอื่นเสียหาย

“๖ มาตรการเพื่อการป้องกันอาชญากรรมทางเทคโนโลยี”

มาตรการที่ ๑	มาตรการ “เปิดเผยข้อมูล” ด้านการเงิน	ผู้มีอำนาจ/หน้าที่ปฏิบัติ	มูลเหตุที่ต้อง “เปิดเผยข้อมูล”	- วิธีการปฏิบัติตาม มาตรการ - เวลาที่ต้องปฏิบัติ - บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
การ “เปิดเผย” หรือ “แลกเปลี่ยน” ข้อมูลระหว่างสถาบันการเงินด้วยกันเอง แล้วแจ้งตำรวจหรือ DSI และ ป.ป.ง. ทราบ	ให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบธุรกิจ “เปิดเผยข้อมูล” หรือ “แลกเปลี่ยนข้อมูล” (๑) เกี่ยวกับบัญชี และ (๒) ธุรกรรมของลูกค้า ให้แก่ ให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบธุรกิจด้วยกันเอง “ทันที” ที่พบหรือสงสัยว่ามีการกระทำผิด แล้วแจ้งให้ (๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) หรือกรมสอบสวนคดีพิเศษ (DSI) (๒) และสำนักงาน ป.ป.ง. “ทราบโดยทันที” (๓) เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดี	๑. ธนาคารพาณิชย์ ๒. สถาบันการเงินของรัฐ ๓. ผู้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับระบบการชำระเงิน	๑. มีเหตุอันควรสงสัยว่า “มี” หรือ “อาจมี” ๒. การกระทำความผิดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี	๑. วิธีการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามวิธีการที่ผู้สั่งตั้งต่อไปนี้ได้กำหนดคือ ก. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ (ตร.) ข. กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ DSI ค. สำนักงาน ป.ป.ง. ๒. ระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติ ก. ภายในระยะเวลาที่ผู้สั่งกำหนด

* ผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดระยอง

^๑ พ.ร.ก.ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีฯ มาตรา ๒

^๒ พ.ร.ก.ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยีฯ มาตรา ๔ ถึง มาตรา ๘

				๓. บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก. มาตรา ๕ พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปราม วรรคหนึ่ง วรรคสาม ข. พ.ร.ก. ป้องกันและ ปราบปรามฯ
มาตรการที่ ๒	มาตรการ “เปิดเผยข้อมูล” ด้านการสื่อสาร	ผู้มีอำนาจ/ หน้าที่ปฏิบัติ	มูลเหตุที่ต้อง “เปิดเผย”	- วิธีการปฏิบัติตาม มาตรการ - เวลาที่ต้องปฏิบัติ - บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
การ “เปิดเผย” หรือ “แลกเปลี่ยน” ข้อมูลระหว่างผู้ให้บริการด้านการสื่อสารด้วยกันเองแล้วแจ้งตำรวจ หรือ DSI และ ป.ป.ง. ทราบ	ให้ผู้ให้บริการด้านการสื่อสาร “เปิดเผยข้อมูล” หรือ “แลกเปลี่ยนข้อมูล” เกี่ยวกับการให้บริการ (ด้านการสื่อสาร) ให้แก่ ผู้ให้บริการด้านการสื่อสารด้วยกันเอง “ทันที” ที่พบหรือสงสัยว่ามีการกระทำผิด แล้วแจ้งให้ (๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตร.) หรือกรมสอบสวน คดีพิเศษ (DSI) (๒) และสำนักงาน ป.ป.ง. “ทราบโดยทันที” (๓) เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการสืบสวนสอบสวนดำเนินคดี	๑. ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์ ๒. ผู้ให้บริการโทรคมนาคมอื่น ๓. ผู้ให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบการชำระเงินหรือการสื่อสารโทรคมนาคม	๑. มีเหตุอันควรสงสัยว่า “มี” หรือ “อาจมี” ๒. การกระทำความผิดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี	๑. วิธีการเปิดเผยหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลบัญชีลูกค้าเป็นไปตามที่หน่วยงานดังต่อไปนี้เห็นชอบและกำหนดร่วมกันคือ ก. กระทรวง DES ข. กสทช. ๒. ระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติ ก. ทันทีที่พบหรือทราบว่า มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๓. บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก. มาตรา ๔ วรรคสอง และวรรคสาม พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปรามฯ
มาตรการที่ ๓	“เปิดเผยข้อมูล” ด้านทะเบียน และข้อมูลจรรยาบรรณทิวเตอร์	ผู้มีอำนาจ/ หน้าที่ปฏิบัติ	มูลเหตุที่ต้อง “เปิดเผย”	- วิธีการปฏิบัติตาม มาตรการ - เวลาที่ต้องปฏิบัติ - บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
“เปิดเผย” และ “ส่งมอบ” ข้อมูลให้แก่ ตร. DSI ป.ป.ง. “ตามคำสั่ง”	ให้ผู้ให้บริการด้านการสื่อสาร “เปิดเผยข้อมูล” ของลูกค้าเกี่ยวกับ (๑) ข้อมูลการลงทะเบียน (๒) ข้อมูลจรรยาบรรณทางคอมพิวเตอร์ (๓) เท่าที่จำเป็น ให้แก่ (๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ ตร. (๒) กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ DSI (๓) สำนักงาน ป.ป.ง. “ภายในเวลาที่ผู้สั่งกำหนด	๑. ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์ ๒. ผู้ให้บริการโทรคมนาคมอื่น ๓. ผู้ให้บริการอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบการชำระเงินหรือการสื่อสารโทรคมนาคม	๑. มีเหตุอันควรสงสัยว่า “มี” การกระทำความผิดอาชญากรรมทางเทคโนโลยี ๒. และ “จำเป็น” ต้องทราบข้อมูล	๑. วิธีการเปิดเผยข้อมูลเป็นไปตามวิธีการที่ผู้สั่งดังต่อไปนี้ได้กำหนดคือ ก. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือ (ตร.) ข. กรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือ DSI ค. สำนักงาน ป.ป.ง. ๒. ระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติ ก. ภายในระยะเวลาที่ผู้สั่งกำหนด

<p>มาตรการที่ ๔</p>	<p>มาตรการ “ระงับหรืออายัด” ธุรกรรมต้องสงสัยโดย “สถาบันการเงิน”</p>	<p>ผู้มีอำนาจ/ หน้าที่ปฏิบัติ</p>	<p>มูลเหตุที่ต้อง “ระงับหรืออายัด” การทำธุรกรรม</p>	<p>- วิธีการปฏิบัติตาม มาตรการ - เวลาที่ต้องปฏิบัติ - บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>ระงับ อายัด โดย สถาบันการเงิน “ทุกทอด”</p>	<p>สถาบันการเงินที่มีการโอนพบธุรกรรมต้อง สงสัย “ให้แจ้ง” สถาบันการเงินที่รับโอน ถัดไปทุกทอดทราบแล้วให้สถาบันการเงิน ที่รับโอนทุกทอด มีหน้าที่</p> <p>ก. ระงับการทำธุรกรรมที่ต้องสงสัยไว้ “ทันที” ชั่วคราวไม่เกิน ๗ วัน</p> <p>ข. นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ค. แล้วแจ้งเหตุให้</p> <p>(๑) ตำรวจ หรือ DSI (กรณีเป็นคดีอาญา)</p> <p>(๒) เลขาธิการ ป.ป.ง. (กรณีเป็นคดีฟอกเงิน)</p> <p>(๓) เพื่อทำการตรวจสอบ</p>	<p>๑. ผู้มีหน้าที่แจ้งคือ สถาบันที่ทำธุรกรรม โอนเงินได้แก่</p> <p>(๑) ธนาคารพาณิชย์</p> <p>(๒) สถาบันการเงิน ของรัฐ</p> <p>(๓) ผู้ประกอบธุรกิจ เกี่ยวกับระบบการ ชำระเงิน</p> <p>๒. ผู้มีหน้าที่ระงับ ธุรกรรมคือสถาบัน การเงินที่รับโอนเงิน ได้แก่</p> <p>(๑) ธนาคารพาณิชย์</p> <p>(๒) สถาบันการเงิน ของรัฐ</p> <p>(๓) ผู้ประกอบธุรกิจ เกี่ยวกับระบบ การชำระเงิน</p> <p>๓. ผู้มีหน้าที่ตรวจ สอบ</p> <p>(๑) เจ้าพนักงานผู้มี อำนาจดำเนินคดี อาญา เช่น พนักงาน สอบสวน พนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดี พิเศษ DSI หรือ</p> <p>(๒) เลขาธิการ ปป.ง.</p>	<p>๑. พบเหตุอันควรสงสัย ด้วยตนเองว่า</p> <p>๒. บัญชีเงินฝากหรือ บัญชีเงินอิเล็กทรอนิกส์ใด</p> <p>๓. ถูกนำไปใช้ทำธุรกรรม เกี่ยวกับอาชญากรรมทาง เทคโนโลยี</p> <p>๔. ถูกนำไปใช้ทำธุรกรรม เกี่ยวกับการฟอกเงิน ตาม กฎหมายฟอกเงิน</p>	<p>๓. บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก. มาตรา ๕ พ.ร.ก. ป้องกันและ ปราบปราม</p> <p>๑. วิธีการแจ้ง</p> <p>ก. แจ้งทางโทรศัพท์ หรือ ข. แจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น e-mail เป็นต้น</p> <p>๒. ระยะเวลาดำเนินการ</p> <p>ก. ระงับการทำธุรกรรม ทันทีเป็นการชั่วคราว ไม่เกิน ๗ วัน</p> <p>ข. กรณีคดีอาญาแจ้งให้ ตำรวจ หรือ DSI ทราบ</p> <p>ค. กรณีคดีฟอกเงินแจ้งให้ เลขาธิการ ป.ป.ง. ทราบ ง. เพื่อทำการตรวจสอบ ภายใน ๗ วัน</p> <p>จ. หากพบการกระทำผิดให้ ระงับและดำเนินการตาม กฎหมายต่อไป</p> <p>ฉ. หากตรวจไม่พบการ กระทำผิด หรือไม่แจ้งผล การตรวจสอบให้ทราบ ภายใน ๗ วันให้ยกเลิกการ ระงับการทำธุรกรรมทันที</p> <p>๓. บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก. มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และ วรรคสาม วรรคสี่ และ มาตรา ๘ พ.ร.ก. ป้องกันฯ</p>

มาตรการที่ ๕	มาตรการ “ระงับหรืออายัด”ธุรกรรมต้องสงสัยโดย ตำรวจ/ DSI /ป.ป.ง.	ผู้มีอำนาจ/ หน้าที่ปฏิบัติ	มูลเหตุที่ต้อง “ระงับหรืออายัด” การทำธุรกรรม	- วิธีการปฏิบัติตาม มาตรการ - เวลาที่ต้องปฏิบัติ - บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ระงับ อายัด โดยตำรวจ DSI ป.ป.ง.	เมื่อ ตำรวจ DSI หรือ ป.ป.ง. พบธุรกรรมต้อง สงสัยมีอำนาจแจ้ง สถาบันการเงินที่รับแจ้ง และให้สถาบันการเงินที่รับแจ้งทำการแจ้ง ต่อสถาบันการเงินที่รับโอนถัดไปทุกทอด ทราบและทำการ ก. ระงับการทำธุรกรรมที่ต้องสงสัยไว้ “ทันที” ชั่วคราวไม่เกิน ๗ วัน ข. นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ค. แล้วแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ลูกค้า ทราบ ง. และรอการตรวจสอบ	<p>๑. ผู้มีอำนาจแจ้ง สถาบันการเงินที่ทำ ธุรกรรมโอนคือ (๑) กรณีคดีอาญา ได้แก่ เจ้าพนักงานผู้มี อำนาจดำเนินคดี อาญา เช่น ตำรวจ หรือ DSI (๒) กรณีคดีฟอกเงิน ได้แก่ เลขาธิการ ป.ป.ง.</p> <p>๒. ผู้มีหน้าที่ระงับ การทำธุรกรรมคือ สถาบันการเงินที่ทำ ธุรกรรมโอนและรับ โอนเงินได้แก่ (๑) ธนาคารพาณิชย์ (๒) สถาบันการเงิน ของรัฐ (๓) ผู้ประกอบธุรกิจ เกี่ยวกับระบบการ ชำระเงิน</p> <p>๓. ผู้มีหน้าที่ตรวจ สอบ (๑) เจ้าพนักงาน ผู้มีอำนาจดำเนินคดี อาญา เช่น พนักงาน สอบสวน หรือพนักงานสอบสวน กรมสอบสวนคดี พิเศษ DSI หรือ (๒) เลขาธิการ ป.ป.ง.</p>	<p>๑. พบเหตุอันควรสงสัย จากตำรวจ DSI หรือ ป.ป.ง. ว่า ๒. บัญชีเงินฝากหรือ บัญชีเงินอิเล็กทรอนิกส์ ใด ๓. ถูกนำไปใช้ทำธุรกรรม เกี่ยวกับอาชญากรรมทาง เทคโนโลยี ๔. ถูกนำไปใช้ทำธุรกรรม เกี่ยวกับการฟอกเงิน ตามกฎหมายฟอกเงิน</p>	<p>๑. วิธีการแจ้ง ก. แจ้งทางโทรศัพท์ หรือ ข. แจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น e-mail เป็นต้น</p> <p>๒. ระยะเวลาดำเนินการ ระงับการทำธุรกรรมทันที เป็นการชั่วคราวไม่เกิน ๗ วัน</p> <p>๓. ระยะเวลาในการตรวจ สอบ ก. ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ แจ้ง ข. หากพบการกระทำผิดให้ ระงับและดำเนินการตาม กฎหมายต่อไป ค. หากไม่พบการกระทำผิด ให้ยกเลิกการระงับการทำ ธุรกรรมทันที ง. หรือ หากพ้นกำหนด ๗ วัน ตำรวจ DSI หรือเลขา ป.ป.ง. ไม่แจ้งผลการดำเนิน การให้ยกเลิกการระงับการทำ ธุรกรรมทันที</p> <p>๔. บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก. มาตรา ๖ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่และ มาตรา ๘</p>

มาตรการที่ ๖	มูลเหตุที่ต้อง “ระงับหรืออายัด” ธุรกรรมต้องสงสัย โดย “ผู้เสียหาย”	ผู้มีอำนาจ/ หน้าที่ปฏิบัติ	มูลเหตุที่ต้อง “ระงับหรืออายัด” การทำธุรกรรม	- วิธีการปฏิบัติตาม มาตรการ - เวลาที่ต้องปฏิบัติ - บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
ระงับ และอายัด โดยผู้เสียหาย	<p>ผู้เสียหาย (เจ้าของบัญชี) จากการกระทำผิด มีอำนาจแจ้ง สถาบันการเงินที่รับแจ้ง และ ให้สถาบันการเงินที่รับแจ้งทำการแจ้งต่อ สถาบันการเงินที่รับโอนถัดไปทุกทอดทราบ และทำการ</p> <p>ก. ระงับการทำธุรกรรมที่ต้องสงสัยไว้ “ทันที” ชั่วคราวไม่เกิน ๗ วัน</p> <p>ข. นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>ค. ให้ผู้เสียหายเข้าร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนภายใน ๗๒ ชั่วโมง</p> <p>ง. นับแต่เวลาที่ระงับธุรกรรม</p> <p>จ. ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบและมีคำสั่งระงับต่อไปภายใน ๗ วัน (ประมาณ ๓ วัน)</p>	<p>๑. ผู้มีอำนาจแจ้ง สถาบันการเงินที่ทำ ธุรกรรมโอนคือ (๑) ผู้เสียหาย (เจ้าของบัญชี) จาก การกระทำผิด อาชญากรรมทาง เทคโนโลยี</p> <p>๒. ผู้มีหน้าที่ระงับ การทำธุรกรรมคือ สถาบันการเงินที่ทำ ธุรกรรมโอนและรับ โอนเงินได้แก่ (๑) ธนาคารพาณิชย์ (๒) สถาบันการเงิน ของรัฐ (๓) ผู้ประกอบธุรกิจ เกี่ยวกับระบบ การชำระเงิน</p> <p>๓. ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ (๑) พนักงาน สอบสวน ตาม ป.วิ. อาญา</p>	<p>๑. ผู้เสียหายซึ่งเป็น เจ้าของบัญชีทำธุรกรรม บัญชีเงินฝากหรือบัญชี เงินอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๒. และเข้าข่ายเสียหาย หรือถูกกระทำผิดอัน เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม ทางเทคโนโลยี</p>	<p>๑. วิธีการแจ้ง</p> <p>ก. แจ้งทางโทรศัพท์หรือ ข.แจ้งทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น e-mail เป็นต้น</p> <p>๒. ระยะเวลาดำเนินการ</p> <p>ก. ระงับการทำธุรกรรม ทันที เป็นการชั่วคราว ไม่เกิน ๗ วัน</p> <p>๓. ระยะเวลาในการตรวจสอบ</p> <p>ก. ต้องร้องทุกข์ต่อ พนักงานสอบสวนภายใน ๗๒ ชั่วโมง หลังจากแจ้งให้ สถาบันการเงินระงับการทำ ธุรกรรมทุกทอดแล้ว</p> <p>๔. ให้พนักงานสอบสวน ตรวจสอบและมีคำสั่งให้ ระงับต่อไปหรือไม่ ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>๕. บทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>ก. มาตรา ๗ มาตรา ๘ พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปรามฯ</p>

มุมมองข่าว

สวัสดิ์ศรีรับ สมาชิกจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาและผู้อ่านทุกท่าน

ปรเมศวร์ อินทรชุมนุม*

เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยประธานศาลฎีกา ในฐานะนายกเนติบัณฑิตยสภา เป็นประธาน จะนำผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๖๖ จากกรมการศาสนา ไปถวายพระสงฆ์จำพรรษา ณ วัดราชนัดดาราม แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ในวันศุกร์ที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

โอกาสนี้ ผมขอเชิญชวนสมาชิกเนติบัณฑิตยสภาและผู้มีจิตศรัทธาร่วมทำบุญในพิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทานฯ ประจำปี ๒๕๖๖ ดังกล่าว ได้ที่ แผนกการเงิน ชั้น ๒ อาคารเนติบัณฑิตยสภา (ในวันและเวลาราชการ) หรือโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากเพื่อเรียก ธนาคารออมสิน สาขาเดอะพาซิโอ พาร์ค กาญจนภิเษก ชื่อบัญชี “เนติบัณฑิตยสภา (กฐินพระราชทาน)” เลขที่บัญชี ๐ ๒ ๐ ๓ ๙ ๓ ๓ ๒ ๕ ๖ ๔ ๐ ได้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนถึงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ และหากประสงค์จะขอใบอนุโมทนาบัตรเพื่อนำไปหักลดหย่อนภาษี กรุณาส่งหลักฐานการโอนเงินไปยังที่แผนกการเงิน โดยสแกน QR Code นี้ครับ

สอบถามรายละเอียดได้ที่ ส่วนงานประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา

โทรศัพท์ ๐๒ ๘๘๗ ๖๘๑๐

กำหนดการสอบข้อเขียนความรู้ชั้นเนติบัณฑิต ภาคหนึ่ง สมัยที่ ๗๖ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

- สอบข้อเขียนกลุ่มวิชากฎหมายอาญา
วันอาทิตย์ที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น.
- สอบข้อเขียนกลุ่มวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์
วันอาทิตย์ที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๖ เวลา ๑๔.๐๐ น. - ๑๘.๐๐ น.

ทั้งนี้ กรุณาตรวจสอบ สนามสอบ อาคารที่สอบและเลขที่นั่งสอบ ให้เรียบร้อยเพื่อความสะดวกในวันสอบ สำหรับผู้ที่สมัครสอบแล้วยังไม่ได้พิมพ์บัตรสอบ ให้เข้าไปทำรายการพิมพ์บัตรเข้าสอบได้ที่ <https://student.thethaibar.or.th/student/auth> ครับ

* กรรมการเนติบัณฑิตยสภา, ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา, ประธานคณะกรรมการดำเนินการสนับสนุนศาสตราจารย์แห่งประเทศไทย, อัยการอาวุโส สำนักงานการสอบสวน สำนักงานอัยการสูงสุด

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ จัดพิธีถวายพระพรชัยมงคล
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๖

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๖ นายชาติรี สุวรรณิน เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา เป็นประธานในพิธี
พร้อมด้วยพนักงานเนติบัณฑิตยสภาเข้าร่วมพิธีถวายพระพรชัยมงคลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๖ เพื่อแสดงความจงรักภักดี
และสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ ณ บริเวณโถงชั้น ๑ อาคารเนติบัณฑิตยสภา

บรรณาธิการกลาง

วันภาษามือโลก หรือ International Day of Sign Languages เป็นวันสำคัญสากลของ
 คนพิการ ดังนั้น เพื่อให้คนทั้งโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษามือ องค์การสหประชาชาติจึงกำหนดให้ทุกวันที่
 ๒๓ กันยายน ของทุกปี เป็นวันภาษามือโลก เพื่อสร้างความตระหนักในสิทธิและความเท่าเทียมของการสื่อสารในโลก
 แห่งความเงียบ โดยมีจุดประสงค์ให้ทุกคนสามารถทำความเข้าใจกันได้ผ่านการใช้ภาษามือสื่อความหมาย แม้ไม่ต้องเอ่ย
 คำใดออกมา เมื่อถึงวันภาษามือโลก ทางองค์การสหประชาชาติจะเป็นผู้กำหนดธีมงาน และสมาคมคนหูหนวกในประเทศ
 ต่าง ๆ ก็จะจัดกิจกรรมตามธีม เพื่อให้ผู้พิการทางการได้ยินมารวมตัวทำกิจกรรมด้วยกัน ได้พบปะกับผู้พิการคนอื่น ๆ ซึ่ง
 กิจกรรมในแต่ละที่ก็จะมีความแตกต่างกันไปตามแต่ความเหมาะสมของปัจจัยแวดล้อมและคนในพื้นที่นั้น ๆ

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ บทความ เนื่องจากปก เสนอเรื่อง “๒๓ กันยายน วันภาษามือโลก”, ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “การให้เช่าที่ดินมีกำหนดระยะเวลาเกิน ๓ ปี และมีได้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่” โดย นาดลินี ยุติธรรมดำรง กล่าวถึง กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด อ. (อบจ. อ.) ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินกับนาย ส. ผู้เช่า โดยมีกำหนดระยะเวลาเช่า ๓๐ ปี ต่อมา นาง ย. ซึ่งเป็นบุตรของนาย ส. ได้มีหนังสือแจ้งว่านาย ส. ซึ่งเป็นบิดาได้ถึงแก่กรรม และนาง ย. ในฐานะทายาทโดยธรรมประสงค์จะขอใช้สิทธิการเช่าที่ดินแปลงดังกล่าวต่อจากบิดา ทั้งนี้ อบจ. อ. แจ้งว่าภายหลังจากที่ได้ทำสัญญาเช่าที่ดินแปลงดังกล่าว คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายมิได้ไปดำเนินการจดทะเบียนการเช่าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ถือว่าคู่สัญญาเป็นอันได้ทำสัญญาใหม่ต่อไปไม่มีกำหนดเวลา หรือไม่อย่างไร ฯลฯ, บทความ เจาะฎีกาเด่น เสนอเรื่อง “การสอบสวนที่ไม่ชอบตามเจตนารมณ์ของกฎหมายถือว่าไม่มี การสอบสวน มีผลทำให้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจฟ้อง” โดย รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์, มนต์ชัย ชินทรสิลา, หิรัญ ไชยกันยา และ ชนกกานต์ อ้วนไตร กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๙/๒๕๖๑, บทความ ภาษาอังกฤษสำหรับ นักกฎหมาย เสนอเรื่อง “Advanced Litigation Training Institute, brainstorming ideas to address money laundering, under the training programme for developing skills in money laundering prosecution and litigation” โดย ทีปกร โกลมพันธ์พร และ พัชรมน อนันต์ศฤงคาร กล่าวถึง สถาบันฝึกอบรม การว่าความชั้นสูงระดมสมองต่อต้านการฟอกเงิน ภายใต้หลักสูตรการพัฒนาทักษะในการดำเนินคดีและการว่าความ ในคดีฟอกเงิน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระดมความคิดเห็น แลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงานในคดีฟอกเงิน และเพิ่มเติมความเข้าใจบทบาทของแต่ละหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายฟอกเงิน, บทความ วิเคราะห์ ข้อสอบกฎหมาย : วิธีการตอบและตัวอย่าง โดย รวิพันธ์ ชัยภักดิ์รักดี เสนอเรื่อง “ข้อสอบอัยการผู้ช่วย (สนามใหญ่) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕” วิเคราะห์วิชากฎหมายองค์การอัยการและพนักงานอัยการ ข้อ ๓, บทความเรื่อง “๖ มาตรการเพื่อการป้องกัน ๔ ฐานความผิดเพื่อการปราบปรามการกระทำความผิดตาม พ.ร.ก. ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางเทคโนโลยี พ.ศ. ๒๕๖๖” โดย ดร.สันติ ผิวทองคำ เสนอเป็นตอนที่ ๑ ปิดท้ายด้วย “มุมข่าว” โดย ประเมศวร์ อินทรชุมนุม

พบกันใหม่เดือนตุลาคม

กฤษฎา บุญยสมิต

ติดตามอ่านจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา

<http://www.thethaibar.or.th>

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา จำนวน ๒,๕๐๐ เล่ม

เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒/๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓๐

พิมพ์ที่ : บริษัท กรุงเทพ พิมพ์ลิขิ่ง จำกัด

๔๓/๑๓๒ ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐